

Vzpomínka

29. 4. 2015 zemřela paní Jitka Švecová

Dlouho jsem musela přemýšlet, abych si vzpomněla, kdy jsem se s Jitkou setkala poprvé. Naše kontakty, spolupráce a komunikace byly tak přirozené a otevřené, že jsem tuto možnost vnímala velmi, velmi samozřejmě.

Paní Jitka Švecová se pohybovala v laboratorní medicíně od dob svých studií na střední zdravotnické škole v Českých Budějovicích, kde odmaturovala v r. 1972. Po dvanáctiletém působení v laboratoři v Českých Budějovicích se přesunula do Jindřichova Hradce. Tam od roku 1989 pracovala jako vedoucí laborantka. Své kvality jak odborné, tak lidské, posílila a potvrdila úspěšným složením atestačních zkoušek na tehdejším „doškolováku“ v Brně. Náročnou roli vedoucí laborantky plnila vytrvale a úspěšně 24 let. To představovalo obrovské množství každodenní usilovné práce. V roce 2011 jí bylo předáno na celostátním sjezdu ČSKB v Plzni jmenování čestným členem odborné společnosti. Profesní zásluhy, které vedly k tomuto ocenění, nebyly jedinou kladnou stránkou její osobnosti. To ale nebyla jediná oblast činnosti Jitky Švecové. Věnovala úsilí nejen řízení laboratoře, ale věnovala svůj čas, energii a úsilí i rozvoji odborné vzdělanosti kolegyně a kolegů. Svůj čas a organizační talent, zejména v posledních letech, měla významný podíl na organizaci pracovních dnů biochemických laborantů ČSKB.

Jitka Švecová má velkou zásluhu na skutečnosti, že v kouzelné, dříve poněkud odlehle a opomíjené oblasti jižních Čech, vzniklo místo, kam laboratorní pracovníci rádi přijížděli, aby si zvýšili svoji odbornou zdatnost.

Jaká byla Jitka Švecová jako člověk? Myslím, že její osobnost lze vyjádřit slovy: pracovitost, skromnost a tolerance. Nelze u ní najít stopy sobectví a prospěchářství.

V dnešní složité a zmatené době mají tyto málo se vyskytující vlastnosti cenu zlata.

Jitka Švecová byla dobrým a pilným člověkem. Kéž by bylo takových víc.

Čas ubíhá a nevrací, co vzal. Jen láska, úcta a vzpomínky v srdcích zůstávají.

Martina Bunešová